PI
0646

SCENA și ECRANUL

Nr. 5 L 184 4/46

BIBLIOTECA ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

NOIEMBRIE 1956 A

Scene din filmul francez „Prietene de noapte“

Coperta I: Marietta Deculescu — Mona și Costache Antoniu — Prof. Udrea — în „Steaua fără nume“ de Mihail Sebastian

Coperta IV: Actrița italiană Sophia Loren în filmul „Aida“

PL 0646

— Trrr ! !

Tocmai acum și-a găsit să sune telefonul ! Am de scris prima pagină. E destul de simplu, dar nu vreau să fiu întrerupt.

Trrr ! ! Poftim !

„Alo ! Da... Redacția... Poftim ?... Cum să nu, cu plăcere ! Cu astfel de informații sîntem întotdeauna la dispoziția cititorilor. Da ? ...Astă seară spuneți ? Un spectacol interesant ? „Nu se știe nici odată“ ! Ba da, se știe cînd un spectacol e interesant. „Nu se știe nici odată“ e numele piesei lui G. B. Shaw, care se joacă la Teatrul Municipal... Poftim ?... Nu, nu e singurul spectacol nou. La „Nottara“ de pildă, puteți vedea „Vrăjitoarele din Salem“ de Arthur Miller... N-aveți de ce să vă temeți, vă asigurăm, „vrăjitoarele“ lui Miller sînt de fapt oameni cinstiți, victime ale intoleranței, ipocriziei, misticismului... Poftim ? Mă rog, mă rog, aveți de unde alege : doriți să faceți o plimbare cu „Mama“ lui Afinoghenov, pe la cei 5 copii ai ei ? Plecați de la Teatrul Armatei la ora... Ați mai făcut această plimbare ? Atunci, ceva mai aproape, pe la periferiile Capitalei, în urmă cu 30 de ani în lumea „Domnișoarei Nastasia“, prin care ne poartă G. M. Zamfirescu. Unde ? La Teatrul Muncitoresc C.F.R. Cum ? Mai degrabă un film ? În fine, dacă ne spuneați de la început... v-am fi sfătuit să vedeți creația regizorului sovietic Mihail Romm, „Asasinatul din str. Dante“, sau v-am fi invitat să rîdeți urmărind pățaniile „Bigamului“ cu Vittorio de Sica. Un film muzical ? Firește, sînt cîteva. Puteți asculta „Aida“ de Verdi, sau opereta lui Lőrzig, „Țar și Dulgher“...

Ei, v-ați hotărît ?.. Nu ? Dar... ce v-ar plăcea ? Cred că aveți totuși de unde alege... Cum ?... Tovarășă mi se pare.. Ah ! Nu aveți de gînd să vă duceți, astă seară, la nici un spectacol ? Atunci, de ce ? Vreți să scriți unei prietene din provincie ce se mai joacă prin Capitală ?... Alo ! Alo !...

Ce oameni ! Mă ține o jumătate de oră la telefon pentru...

Doamne, cînd mai scriu prima pagină ?...

187.476.

BIBLIOTECA ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMÎNE

Ziariști

Radu Beligan (Cerchez) și Marcel Anghelescu (Romeo)

Victor Moldovan (Mișu)

Scenă din actul III.

Aura Buzescu în rolul „D-na Bohn“ din piesa „Cei din Dangaard“ de Martin Andersen Nexö

DIN REPERTORIUL TEATRULUI NAȚIONAL „I. L. CARAGIALE“

Gr. Vasiliu-Birlic în comedia „Doctor fără voie“ de Molière →

Eva Pătrășcanu și G. Dănciulescu în „Cupa Răsturnată“ de Andrei Glova

NU SE ȘTIE NICIODATĂ

piesă în 4 acte de ..... G. B. SHAW

În martie 1898, G. B. Shaw scria, în prefața volumului care întrunește așa numitele „piese plăcute" — printre care și comedia „Nu se știe niciodată" :

„Bănuiesc — că dacă i-ar întreba cineva pe directorii (de teatru, n. n.) care au avut de-aface cu mine, care este principala dificultate la reprezentarea pieselor mele, ar răspunde fără șovăială și în unanimitate : „Autorul". Mărturisesc că deși din punct de vedere al afacerilor doresc ca piesele mele să fie reprezentate, mă împotrivesc instinctiv la inevitabila reprezentare falsă a pieselor mele"...

Cuvintele acestea erau nu numai o ironie la adresa acelor oameni de teatru contemporani care scoteau în relief numai latura amuzantă, spirituală, paradoxală a pieselor sale, denaturîndu-le conținutul de idei ; ele mărturiseau mai ales dorința dramaturgului de a vedea că fondul pieselor sale, — atacul direct împotriva „respectabilității" instituțiilor și canoanelor burgheze — lovește în plin și cu eficacitate.

Atacul acesta direct, virulent, dat societății și moralei burgheze îl regăsim — ca pretutindeni în teatrul său — și în comedia „Nu se știe niciodată". Prin intermediul conflictului între cei doi soți, — Doamna Clandon și Domnul Crampton, — Shaw se ridică împotriva căsniciei, așa cum este cultivată și proslăvită în societatea burgheză. Nefiind fundată pe dragoste, pe comuniunea de idei și sentimente a soților, acest gen de căsnicie legiferată de toate canoanele burgheze sau se destramă, sau continuă în virtutea unei supreme ipocrizii. Este cazul celor doi soți : Crampton un om legat puternic de tradiții retrograde ; D-na Clandon, o femeie cu vederi largi despre libertate și emancipare. Cum era și firesc, căsnicia dintre cei doi nu rezistă. D-na Clandon își va lua cei trei copiii pe care îi va crește singură, dîndu-le o educație realistă, științifică, bazată pe respectul pentru libertate, pe disprețul față de maimuțăreală și ipocrizie. „Philippe ! Philippe ! — îi spune la un moment dat doamna Clandon fiului său. — ...Amintește-ți de ceea ce te-am învățat întotdeauna ! Există două feluri de viață de familie, Philippe, și experiența ta asupra naturii umane se întinde pînă în prezent numai asupra unuia din ele. Acea viață de familie pe care o cunoști este bazată pe respectul reciproc, pe recunoașterea independenței fiecărui membru al familiei, și al dreptului pentru fiecare de a se retrage în sine însuși pentru afacerile sale personale. Și pentru că tu te-ai bucurat întotdeauna de acest drept, asta ți se pare atît de natural încît nici măcar nu-l mai apreciezi. Dar există și o altfel de viață de familie, o viață în care soții deschid scrisorile soțiilor lor și le obligă să dea socoteală pentru fiecare ban cheltuit și pentru fiecare minut din timpul lor ; o viață în care femeile fac același lucru copiilor lor ; ...o viață în care datoria, supunerea, afecțiunea, căminul, morala și religia repre-

zință tiranii odioase, iar viața un ciclu vulgar de pedepse și minciuni, de constrîngeri și de rebeliuni, de gelozie, de bănuieli, de recriminări...“

Confruntarea dintre tată și copii după optsprezece ani, va demonstra în ce măsură această educație a dat roade: copiii au devenit oameni, oameni adevărați, capabili să judece și să ia hotărîri conforme cu dorințele, cu aspirațiile, cu sentimentele lor firești, nealterate.

Puternicul caracter de farsă al piesei, — care i-a făcut pe mulți dintre comentatorii lui Shaw să-l apropie de Molière — situațiile de un comic suculent, verva, spiritul shaw-ian, nu știrbesc cu nimic conținutul de idei al piesei, ci dimpotrivă îl subliniază. „Filozoful care rîde“ a știut să scoată în lumină principalele idei ale acțiunii: disprețul său pentru educația sentimentală, autoritară, reprezentată prin punctul de vedere al lui Crampton, dezaprobarea sa pentru tîrgul rece, inuman care de cele mai multe ori era prezentat de burghezie drept „sfînta căsnicie“; simpatia sa caldă pentru acei care știu și au tăria ca deasupra oricăror considerente să urmeze îndemnul inimii, precum și prețuirea sa pentru bunul simț al omului simplu reprezentat aici prin chelnerul William.

Comedia lui G. B. Shaw „Nu se știe niciodată“ se reprezintă pe scena Teatrului Municipal. Din distribuție fac parte Lucia Sturdza Bulandra, Jules Cazaban, Beate Fredanov, Gh. Aurelian, Mircea Balaban, Ion Lucian, Liliana Tomescu, Puiu Hulubei, Aurora Sotropa, Nae Ștefănescu, N. Botez, Petrică Vasilescu. Regia artistică: W. Siegfried.

G. B Shaw

La Teatrul Municipal
(Sala Sf. Sava)

comedie tragică în 3 acte (10 tablouri)
de GEORGE MIHAIL ZAMFIRESCU

Se vor împlini curînd trei decenii de la acea seară de septembrie 1927, cînd pe scena Teatrului Bulandra-Maximilian-Manolescu-Storin cortina se lăsa peste ultimele replici ale piesei „Domnişoara Nastasia". O piesă care purta pe spectatorul din acele vremuri, deprins în bună parte cu un repertoriu de melodrame ieftine sau comedii bulevardiere — în lumea puţin cunoscută a periferie bucureştene.

Autorul piesei, în acea vreme, un tînăr de numai 29 de ani, se mişca cu uşurinţă în mediul acesta. Copil de oameni nevoiaşi el se născuse şi crescuse în mahalaua care mai tîrziu urma să devină decorul obişnuit al operelor sale. Numele lui era legat încă de la această vîrstă, de o promiţătoare activitate publicistică, de cîteva opere apărute pînă la acea dată — „Gazda cu ochii umezi", „Flamura albă", „Bariera" şi piesa „Cuminecătura" — precum şi de o participare pasionată — ca amator întîi — la viaţa teatrală.

Marga Anghelescu interpreta rolului titular

Cu toate acestea, abia cu „comedia tragică" — cum a numit-o el însuşi — „Domnişoara Nastasia", G. M. Zamfirescu a dat o întreagă măsură a talentului său, vădindu-se a fi un priceput şi înzestrat evocator al periferiei bucureştene, de la începutul acestui secol.

„Domnişoara Nastasia" este drama a trei oameni: Nastasia, Luca şi Vulpaşin care — fiecare într-un chip potrivit temperamentului şi însuşirilor lui specifice — încearcă să se zmulgă din mizeria morală şi materială a „mahalalei".

Aspiraţiile Nastasiei — fata unui modest curelar eşuat în „mahalaua Veseliei" — către fericire şi puritate, o fac să se sufoce în mediul mahalalei, între oameni pe care oraşul capitalist îi varsă nu numai spre marginile

Colea Răutu interpretul rolului „Luca"

sale, dar și spre marginea vieții, unde îi pîndește viciul, imoralitatea, descompunerea, mizeria. „D'aia mă simt ca în pușcărie în mahalaua asta cu maidane de gunoi, cu femei murdare și bețivani!" — spunea ea. Alături de Luca, omul pe care îl iubește și care îi e părtaș la visuri, Nastasia vrea să se zmulgă din această lume.

În drumul ei stă însă un om, care ca și ea, tinde spre altă viață: Vulpașin. Temperament violent, pătimaș, Vulpașin s-a îndrăgostit de Nastasia; mai mult, el simte că de realizarea acestei dragoste depinde însuși rostul vieții lui: se va întoarce respins de Nastasia, la viața de bătăuș, de bețivan pe care a dus-o înainte? sau va începe să trăiască alături de ea ca un om cinstit, harnic, cumsecade? Vulpașin își apără dreptul la o astfel de viață omorîndu-l pe Luca, omul care îi stă în cale.

Durerea Nastasiei este sfîșietoare. Viața pare să o fi învins. Dar demnitatea, noblețea ei sufletească acționează mai departe, într-un fel care este propriu multora dintre eroii lui G. M. Zamfirescu. Ea alege mai degrabă moartea, decît să se plece în fața realității meschine, înguste, murdare în mijlocul căreia trăiește.

Cît despre Vulpașin el va afla în moartea femeii iubite o pedeapsă nemăsurat mai cumplită pentru crima sa, decît aceea pe care i-ar fi sorocit-o justiția.

Pe scena Teatrului „Muncitoresc C. F. R." — „Domnișoara Nastasia" va vedea lumina rampei în regia lui Horea Popescu.

Nicolae Sireteanu interpretul rolului „Vulpașin"

Teatrul Muncitoresc C.F.R.

VRĂJITOARELE DIN SALEM

Din primăvara ceea a anului 1692, cînd au apărut întîia oară „vrăjitoarele" în localitatea Salem, Statul Massachusetts, au trecut mai bine de două secole şi jumătate. Şi cu trecerea timpului oamenii au învăţat să surîdă la auzul acestor termeni: vrăjitori, vrăjitorie, vrăji...

Cortina se ridică încet, invitîndu-ne parcă să pătrundem în cămăruţa scundă, întunecată a pastorului Parris. Şi odată ajunşi aici, surîsul nostru se topeşte, inima începe să bată înfricoşată. Pentru că aici apar pentru întîia oară „vrăjitoarele".

Un grup de tinere fete, printre

care şi Betty, fiica pastorului au fost surprinse dansînd noaptea, goale, în jurul unui foc, în pădure. Unele, ca Betty au făcut-o dintr-o joacă copilărească; altele ca Abigail sau Suzanna, din desfrîu nerușinat. Ingrozite la gîndul pedepsei pe care o vor primi de la autoritățile care cultivă un fanatism religios vecin cu demența,și cu imaginația înflăcărată de predicile pastorului despre ispitele diavolului, fetele născocesc o poveste fantastică. Ele pretind că au dansat la îndemnul diavolului, care se înfățișa însoțit de diferite femei din Salem. Simulînd o exaltare plină de remuşcări, pretextînd că au viziuni „divine", fetele devin curînd niște unelte supuse în mîinile autorităților, care vor să-şi întărească astfel pozițiile, prestigiul, influența asupra locuitorilor.

Foarte curînd în Salem ia ființă un Tribunal condus de Vice Guvernatorul Danfotth şi judecătorul Hathorne, care judecă şi condamnă pe cei denunțați că au legături cu diavolul. Primele victime sînt cîteva femei sărace, bătrîne — Sarah Good, cumătra Oshum — pe care Abigail şi suratele ei de desfrîu nu ezită să le sacrifice declarîndu-le „vrăjitoare". Dar odată dezlănțuită, campania împotriva „vrăjitoarelor" nu mai poate fi oprită. Denunțurile încep să ia forma unor răzbunări personale, în special din partea cîtorva bogătaşi ai orașului, care folosesc condamnările pentru „vrăjitorie" ca să pună mîna pe averile celor spînzurați. Cei mai cinstiți oameni din Salem cad rînd pe rînd pradă bandei de ucigaşi constituiți în Tribunal. Unii, ca să se salveze, îşi recunosc o vină imaginară şi fac jocul denunțătorilor depunînd — sub imperiul torturilor — mărturii false care conduc la spînzurătoare alți nevinovați. Un vînt de nebunie începe să bată în Salem şi moartea seceră — în numele „justiției divine" — mereu mai multe vieți.

A venit vremea ca desfrînata Abigail să pună în practică o josnică răfuială cu Elisabeth, soția fermierului John Proctor, unul din oamenii cei mai respectați şi iubiți din orăşel. Dorind să rămînă cu John, ea o denunță pe Elisabeth care este arestată ca „vrăjitoare" şi deoarece nu recunoaşte, condamnată ca atare. John Proctor încearcă să dovedească netemeinicia acuzației, spulberînd „aureola" din jurul „sfintelor denunțătoare" cu prețul propriei sale respectabilități; dar este prea tîrziu. Chiar în fața evidenței, judecătorii nu mai au curajul să recunoască adevărul pentrucă ar trebui să răspundă pentru toate crimele săvîrşite pînă atunci. Şi execuțiile continuă; John Proctor va fi el însuşi spînzurat sub ochii îngroziți, îndurerați ai Elisabethei.

Curajul şi dîrzenia lor însă, ca şi atitudinea tuturor oamenilor cinstiți din Salem i-a înfricoşat pe judecători. Ca un vis urît, pojarul s-a stins, lăsînd în urmă gospodării pustii, lacrimi nesecate, inimi sfărîmate.

...Din primăvara aceea a anului 1692, cînd au apărut prima oară „vrăjitoarele" în localitatea Salem, statul Massachusetts, au trecut mai bine de două secole şi jumătate. Şi cu trecerea timpului oamenii au învățat să surîdă la auzul acestor termeni: „vrăjitori", „vrăjitoare", „vrăji"...

Dar piesa lui Arthur Miller este plină de învățăminte pentru toți cei care ştiu că pe întinsul lumii mai sînt locuri unde „goana după vrăjitoare" a fost abil înlocuită cu „goana după rase inferioare", „goana după roşii" sau „goana după cei ce îndrăznesc să iubească pacea"...

STUDIOUL ACTORULUI
DE FILM „C. NOTTARA"

Maria Sandu, în rolul Ecaterinei Ivanovna Lagutina

Mama

piesă în 3 acte (8 tablouri)
prolog şi epilog

de A. AFINOGHENOV

„Du-te, Ecaterina Ivanovna, du-te!... Că doar ai trei copii la Moscova. Eu să fi fost în locul tău, tot timpul aş umbla în vizită de la unul la altul. Şi de la Moscova m-aş duce la Odessa, la celălalt fiu care-i căpitan de vapor. Şi de la Odessa m-aş duce la graniţă, că doar şi acolo ai un flăcău. Cinci copii! Pentru o mamă nu poate să existe o fericire mai mare decît să-şi vadă copii fericiţi".

Un poştaş bătrîn din orăşelul Verhnegorsk rostea acest îndemn într-un amurg liniştit de primăvară; iar Ecaterina Ivanovna Lagutina încuviinţa tăcută, visînd senină şi bucuroasă la vizita pe care o va face copiilor săi rostuiţi, fiecare în alt colţ al Patriei Sovietice.

Şi încrezătoare, plină de dragoste, mama pleacă la drum, dornică să-şi încălzească inima la fericirea copiilor ei. Dar drumul se arată a nu fi nici senin, nici uşor, nici plin de bucurii. La Moscova, în casa în care locuiesc fetele ei, necazurile o întîmpină încă de la uşă... Sonia, fiica cea mare este pe cale de a deveni sclava unui copil răsfăţat, prost crescut, egoist, tiranic. Căsnicia fiicei celei mici, Nadia, este aproape destrămată. Indurerată, rănită de purtarea uşuratecă a soţului ei Nadia s-a despărţit de el deşi îl iubeşte.

Mama îşi dă repede seama de pericolul slăbiciunii uneia, de zbuciumul şi amărăciunea celeilalte. Cu blîndeţe, dar cu hotărîre ea pune mîna pe frînele casei. Şi — în curînd — răbdarea şi isteţimea ei, vor scoate la iveală toate calităţile nepotului său Marat, în timp ce tactul şi înţelep-

ciunea sa vor contribui la desfacerea căsniciei Nadiei.

Dar iată că într-alt colţ al Moscovei, fiul ei Fedea este lovit de o mare nenorocire. Influenţat de arivismul, superficialitatea şi egoismul soţiei şi al soacrei sale, Fedea a făptuit greşeli grave, care au ca rezultat nu numai îndepărtarea sa din muncă, ci şi excluderea din rîndurile partidului. Grabnic, mama aleargă în ajutorul fiului. Intervenţia sa energică, îl salvează în ultima clipă de sub influenţa celor două femei: trezit din acest coşmar, în care era aproape să se piardă cu totul, Fedea va începe să-şi refacă viaţa prin muncă cinstită, modestie, devotament. O clipă mama respiră uşurată. Dar numai o clipă. O nouă lovitură o aşteaptă: fiul ei Petr din Odessa este concediat în mod arbitrar din pricina greşelilor făptuite de Fedea. Ca o leoaică, mama sare să-şi apere copilul împotriva acestei nedreptăţi. Cerbicia ei deschide toate uşile, încrederea ei în dreptatea lui Petr trezeşte conştiinţele, le zguduie. Greşala este curînd îndreptată. Mama însă n-are timp să se bucure de fericirea lui Petr; undeva, într-un spital, aproape de frontieră, Ilia, ultimul său fiu rănit într-o luptă cu o bandă de provocatori, e pe moarte. Mama aleargă cu sufletul sfîşiat de durere, de nelinişte, la căpătîiul celui mai mic dintre copii să-i aducă blîndeţea, dragostea şi căldura ei. Medicii ridică din umeri cu îndoială: dar mama nu şovăie nici o clipă. Fiul ei va trebui să trăiască. Din bătălia cu moartea, mama va ieşi învingătoare pentrucă dragostea ei este puternică, dătătoare de viaţă.

Tîrziu, într-o zi luminoasă de august, Ecaterina Ivanovna se odihneşte pe ceardacul căsuţei sale modeste din Verhnegorsk. S-a întors acasă, din lunga călătorie. Inima ei de mamă s-a sbuciumat de multe ori în acest drum, uneori a sîngerat. Dar încrederea în copiii pe care i-a crescut n-a părăsit-o nici o clipă. Necontenit, ea s-a aplecat să culeagă şi să scoată la iveală din sufletele copiilor ei, virtuţile pe care conştiinţa ei de femeie sovietică le-a sădit cîndva acolo. Şi a izbutit.

Acum, mama a aţipit o clipă în ceardac. Poate gîndurile au pornit cu iuţeala de neatins a visului, undeva înapoi, spre meleagurile pe care le-a colindat de curînd, căci pe buze îi flutură un zîmbet plin de seninătate, de mulţumire. Poştaşul cel bătrîn, oprit în poartă surîde şi el, în timp ce şopteşte blînd: „Uite, Ecaterina Ivanovna, a călătorit mult şi acum s-a întors acasă la ea. Pentrucă acum tuturor copiilor ei le e bine. Şi ce fericire mai mare poate fi pentru o mamă decît să-şi vadă copiii fericiţi?“

La Teatrul Armatei

Asasinatul din strada DANTE

Un mic orășel francez, în miez de noapte. De odată, liniștea străzii este spartă de zgomotul unor împușcături de revolver. Trei tineri traversează în goană strada.

Ce s-a întîmplat?

O femeie împușcată mortal este grabnic transportată la spital. . .

Astfel începe acțiunea filmului realizat de cunoscutul regizor sovietic Mihail Romm, film care dezvăluie drama unei mame al cărui fiu — înhăitat cu trupele naziste — devine un odios ucigaș.

Ca și în realizările sale anterioare, Mihail Romm, izbutește să trezească și cu „Asasinatul din Strada Dante„ interesul pasionat al spectatorilor pentru conflictul dramatic al filmului, pentru deznodămîntul emoționant al acțiunii.

Cîțiva valoroși actori ai teatrului și cinematografiei sovietice, întruchipează personaje vii, autentice, convingătoare.

Pentru muzica filmului au fost folosite lucrările compozitorului Ceaikovski.

DRUMURI și DESTINE

Un film din viața medicilor, acești „oameni în alb", care luptă împotriva bolilor și a morții.

Intreaga acțiune se desfășoară într-o clinică unde printre savanții și profesorii care-și consacră toate străduințile ocrotirii sănătății oamenilor, se strecoară un medic carierist, viclean și necinstit, care nu se dă în lături de la nimic pentru a-și ajunge scopurile.

Filmul „Drumuri si Destine" este realizat în „Studioul de filme artistice din Kiev".

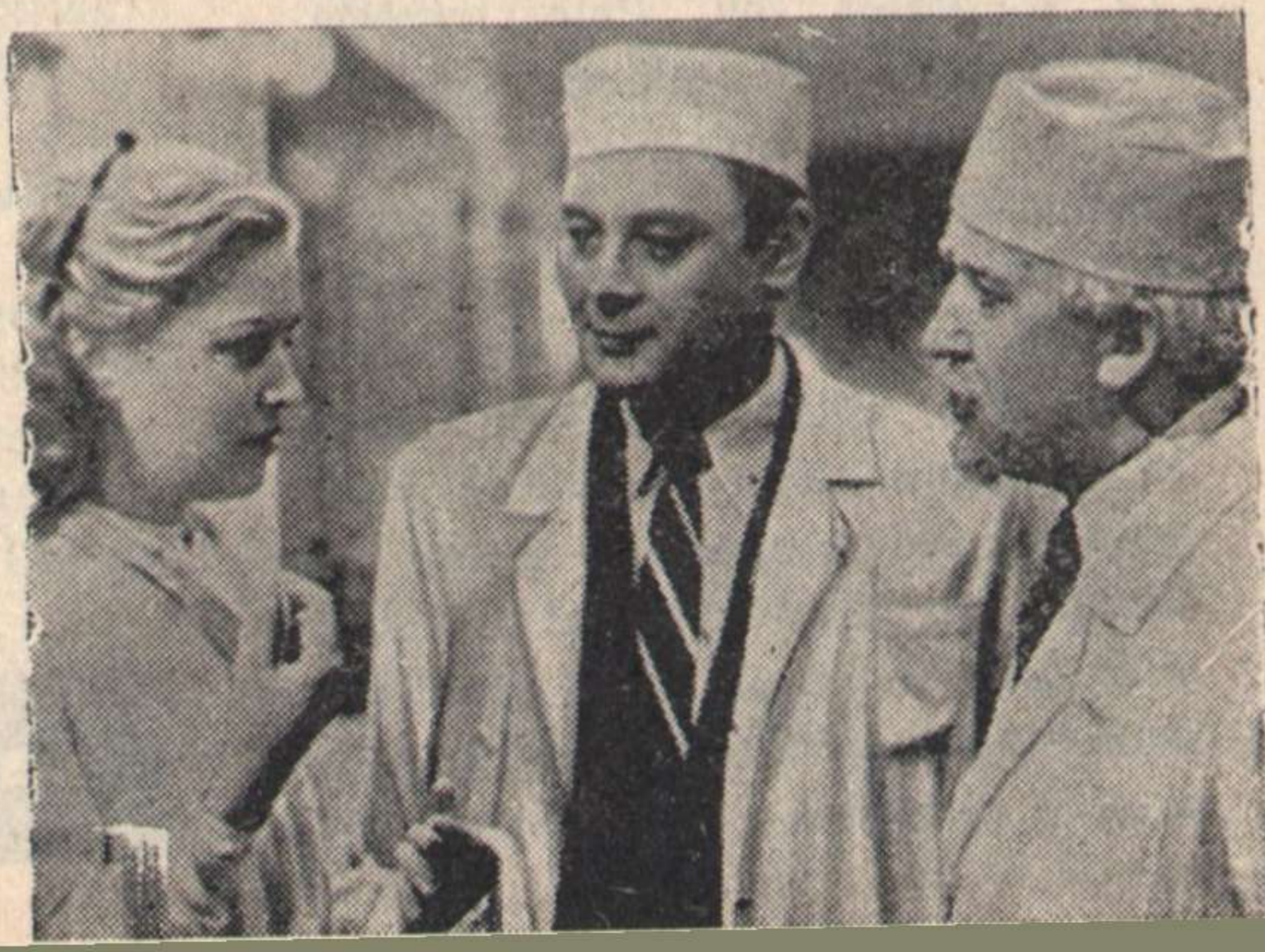

INTERNUL INGERILOR

Intîmplare reală a unor copii vagabonzi dintr-o metropolă apuseană, filmul realizat de regizorul francez Christian Jaque, constituie o vehementă acuzare îndreptată împotriva condiţiilor vitrege în care trăieşte tineretul din ţările capitaliste, împotriva acelora care dovedesc nepăsare, indolenţă şi lipsă de înţelegere pentru destinele acestui tineret.

Actorii francezi: L. Carletti, J. Claudio, M. Mouloudji; F. Claude, Bernard Blier etc. interpretează cu convingere scenariul, realizat de scriitorul Pierre Very.

URAGANUL

După cele două filme indiene „Vagabondul“ şi „Micul Lustragiu“ o nouă producţie, „Uraganul“ va fi prezentată pe ecranele capitalei.

Filmul zugrăveşte — de-a lungul unei acţiuni profund dramatice — tragica poveste a unei frumoase fete, Janaki, care pentru a-şi salva mama grav bolnavă, se sacrifică măritîndu-se cu Kuberdas, un bogătaş lacom şi venal.

Actorii indieni Deo Anand, Nimi, Klapans Kartik, E. N. Siugh, Leola Misra, Pratiena Devi, au valorificat scenariul Ketanei Amand, printr-un joc firesc, şi sugestiv.

ȚAR și DULGHER

In portul Saardam din harnica Olandă se muncește cu spor la construcția unei noi corăbii.

Cei mai harnici lucrători sînt rușii Petru Mihailov și Petre Ivanov. Amîndoi sînt îndrăgostiți de aceeași fată.

Dar în Saardam se vorbește că unul dintre cei doi lucrători este însuși țarul Rusiei. Ambasadorii Franței și Angliei au și sosit în micul orășel ca să ducă tratative cu țarul...

Din această situație decurg pățaniile din opera comică „Țar și dulgher" de Albert Lörtzing care formează subiectul filmului în culori, realizat de Studioul cinematografic „DEFA" din Berlin.

Scenă din filmul „Corabia viselor"

Corabia VISELOR

Copiilor le este necesară dragostea părintească, copiii au nevoie de înțelegerea, prietenia și iubirea ambilor părinți, iată tema pe care au abordat-o în noul lor film produs de studiourile „DEFA" din Berlin, scenaristul Kurt Bortfeld și regizorul Herbert Balmann.

Adresîndu-se copiilor între 8 și 15 ani, dar mai ales părinților acestora, filmul dezvăluie momentele dramatice prin care trec acei care și-au pierdut părinții în război și ilustrează cît de important este ca „cei mari" să dovedească bunăvoință și tact în raporturile lor cu tineretul.

← Scenă din filmul „Țar și dulgher"

AIDA

O producție în culori a studiourilor italiene realizată după opera lui Giuseppe Verdi

Scenariul: C. Castelli, A. Gobi, G. Solvincci
Regia: Clemente Fracassi

Filmul este interpretat de: Sophia Loren, Luciano dela Marra, Afro Poli, Antonio Cassinelli, Enrico Formichi, Lois Maxwell.

Bigamul

Despre această comedie satirică realizată de regizorul italian Luciano Enner, creatorul valorosului film „Fetele din Piața Spaniei", nu vă vom spune prea multe. O veți vedea și vă veți amuza, de aceasta sîntem siguri! „Bigamul" prilejuiește marelui actor Vittorio de Sica (pe regizorul Vittorio de Sica îl cunoașteți desigur, căci ați admirat filmele: „Sciușcia", „Hoțul de biciclete" și „Umberto D") o creație autentică în rolul de compoziție al unui avocat ramolit, demagog și venal, angajat să apere în fața instanțelor judecătorești, pe un tînăr funcționar nevinovat, acuzat de bigamie.

Alături de Vittorio de Sica mai apar pe ecran Marcello Mastroianni, un tînăr actor încă necunoscut publicului nostru, Franco Valeri și Giovanna Rabli.

„Bigamul" constituie o satiră de o ironie incisivă la adresa justiției din țările apusene.

Ne însoțiți... pe șantierul unde se ridică „Citadelă... sfărîmată"?

Impresia că sîntem pe un șantier ne-a venit nu atît din aspectul general al Combinatului de la Buftea unde lucrările de construcție sînt încă în curs — cît din clipa cînd am păşit pe platoul de filmare. In fața noastră se ridicau pereți imenşi, întortochiați, susținuți de o complicată schelărie de lemn, împînzită de otgoane răsucite. buclate,ale cablurilor electrice. In vîrful acestui eşafodaj, asemenea unor ornamente ciudate pentru un stil arhitectonic, zeci de reflectoare, ca zeci de capiteluri metalice, bombate, incandescente.

Ne-am strecurat de-a lungul pereților, ocolind scaune, trepieduri, rezită de tot felul, şi uimiți, am descoperit în focarul acestei construcții, sub luminile orbitoare.. salonul familiei Dragomirescu.

Dona Barta, asistentul filmului „Citadela Sfărîmată" realizat după piesa cu acelaş nume de H. Lovinescu ne informează cu un zîmbet care exprimă deopotrivă amabilitate şi amuzament pentru uimirea noastră :

— Filmăm, o „primire" în casa Dragomireştilor. Primire care-i întruneşte pe toți ocupanții „Citade lei".

Căutăm cu privirea pe interpreții scenei : Maria Filotti, I. N. Finteşteanu, Niki Athanasiu, Zoe Anghel, Septimiu Sever. Dar nu sînt. In locul lor figuri necunoscute — dublurile cum am aflat mai tîrziu — care se mişcă în scenă ascultînd cu atenție indicațiile regizorului Marc Maurette. Iar acesta, purtat odată cu aparatul de filmat de „dollya" care-l mişcă înainte — înapoi — sus — jos, fixează cadrul planului pe care urmează să-l tragă. Indicațiile plouă, într-o limbă nouă, pe care colaboratorii săi au numit-o limba„ francezo-romînă".

— „Dragomirescu te uiți mai *à gauche*, şi stai mai în spate. Costică îți ia bricheta din mînă *pendant que* tu o aprinzi. S-a înțeles ? *Recommençons*.

Operația „cadrajului" — este o operație complicată, migăloasă care cere răbdare, pricepere, experiență. Marc Maurette o face cu o siguranță, o precizie, cu o rapiditate care ne impresionează. Cînd totul este fixat, operatorul-şef, Aurel Boian, ia locul regizorului pentru operația la fel de complicată a aşezării luminilor. Luminile se aprind, se sting, se deplasează, se dozează... Şi iarăşi de la început... Minutele, sferturile de oră trec...

Dar iată că într-un tîrziu, toate aceste operații tehnice, care nouă ni se par interminabile, dar care reprezintă specificul muncii de turnare a unui film, iau în fine... sfîrşit. In salonul elegant al Dragomireştilor, apar din dosul pereților în butaforie, locuitorii

adevărați ai casei. Ușile platoului se închid, reflectoareleuriașe luminează spațiul dintre decoruri, „a giorno"; zecile de oameni din echipă amuțesc

Legat cu centura de protecție de cadrul „dolly-ei", într-o poziție care aduce mai degrabă cu gimnastica de echilibru, operatorul șef așteaptă semnalul de turnare.

„Moootor" — vocea regizorului sparge o clipă tăcerea. Și...!

...Calm, sigur pe sine, suficient, Grigore Dragomirescu începe să desfășoare pe măsuța din salon, întreaga „strategie" a frontului hitlerist. „Bang, bang" — sub mîinile agile ale acestui Dragomirescu „pur sînge" cad obiective, sînt spulberate orașe... „Bang, bang"! Rînjetul nepotului Costică sancționează operațiile militare ale unchiului care „cîștigă" victorii pe un front de mii de kilometri mișcînd... o scrumieră, o cravașă, o tabacheră, o brichetă. Din spate se apropie Marie-Jeanne, soția lui Costică împreună cu „prietenul casei" Gătescu și pornesc cu toții să ia „o gustare"... Cîteva clipe numai, doar cîțiva zeci de metri de peliculă și imaginea odioasă a acestor „strategi" de salon, a acestor profitori imorali, venali, ridicoli este fixată pentru totdeauna. În fața ochilor, se etalează obiecte de artă, toalete luxoase, belșug. Și în același timp parcă îi vezi cu gîndul pe cei care la mii de kilometri zac în tranșeele înghețate, vărsîndu-și sîngele inutil pentru gloria diverșilor „Dragomirești" și „Gătești" opuloșiți în saloane. Fără să vrem ne amintim de cuvintele lui Eisenstein:

„Trebuie să realizezi o serie de imagini compuse în așa fel, încît să provoace o stare afectivă, care să trezească la rîndul ei o serie de idei. De la imagine la sentiment, de la sentiment la teză..."

„Stop!"

Vocea regizorului ne trezește din aceste gînduri. Motorul s-a oprit, luminile s-au stins. Trepidația reîncepe pe platou: planul va fi turnat încă odată... apoi încep pregătirile pentru următorul plan... pentru următoarele...

Ne retragem în liniște, ca să nu-i turburăm pe cei care durează aici o „citadelă... sfărîmată".

Dar vă promitem, dragi cititori, că vom mai reveni. Și atunci ne veți însoți pe alte platouri, unde — ca și aici — munca pentru realizarea a noi filme românești este în toi.

DE PRETUTINDENI

„Cu aparatul cinematografic prin țările lumii" se intitulează o serie de filme în culori, turnate de Studioul Central de Filme-Documentare din Moscova, în care se prezintă aspecte din viața diferitelor țări, arhitectura orașelor, obiceiurile populației.

S-au turnat pînă în prezent filme despre Argentina, Indonezia, Vietnam, Islanda, Finlanda. Siria, Roma, Paris, Geneva și cîteva orașe din S.U.A.

★

Cineaștii bulgari au terminat recent filmul de aventuri „Urmele rămîn", interpretat în cea mai mare parte de copii. Pînă la sfîrșitul anului

cinematografia bulgară prevede terminarea altor patru filme artistice: „Coasta lui Adam“, „Echipajul crucişetorului Nadejda“, „Punctul 1 de pe ordinea de zi“ şi „Două victorii vesele“.

★

In luna noiembrie se va organiza la Varşovia un festival retrospectiv al filmelor realizate de René Clair, începînd cu primul film al celebrului regizor: „Parisul doarme“ (1924) şi terminînd cu filmul „Marile manevre“ (1955).

★

Vittorio de Sica turnează în prezent filmul „Păpuşile“, realizat după scenariul lui Cesare Zavattini şi avînd ca interprete principale pe Gina Lollobrigida şi Silvana Mangano.

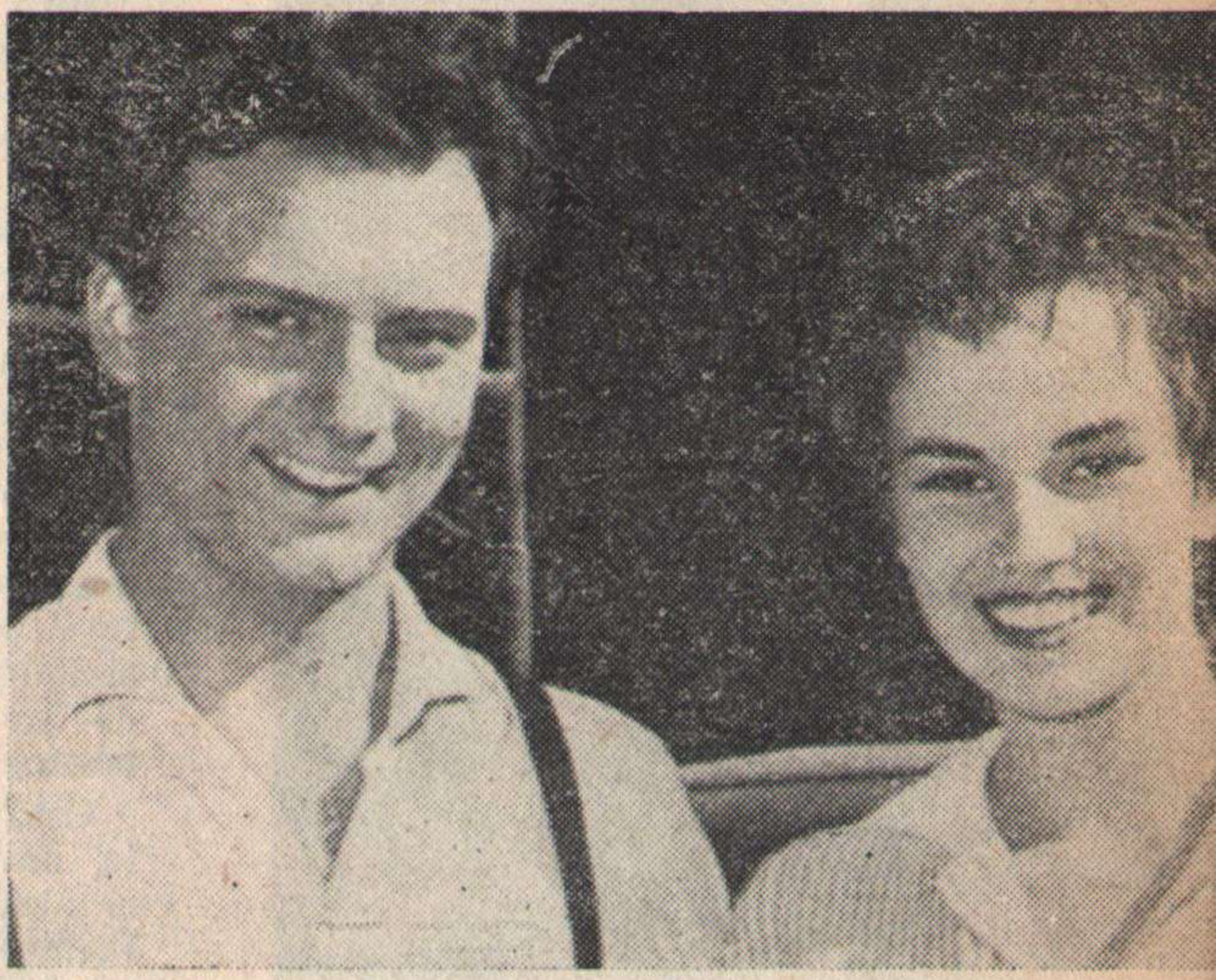

Scenă din filmul „Indrăgostiţii“

★

Cronicarii cinematografici parizieni au apreciat noul film francez „Indrăgostiţii“, cu Antonella Luardi, drept unul dintre cele mai valoroase producţii ale anului. Filmul „Indrăgostiţii“ va rula în curînd pe ecranele cinematografelor din Capitală.

★

La Londra s-a prezentat în premieră filmul „Quentin Durward“ după romanul cu acelaşi nume al lui Walter Scott. Robert Taylor şi Kay Kendell interpretează rolurile principale.

★

Nu de mult, pe ecranele parziene, a avut loc premiera filmului „Gervaise“, după cunoscutul roman al lui Emile Zola, „L'assomoir“. Realizat de cunoscutul regizor René Clement, cu concursul artiştilor Maria Scheel şi François Perrier, filmul „Gervaise“ a obţinut Premiul Internaţional al Presei, împreună cu filmul lui J. A. Bardem, „Strada Mare“.

★

In America de Sud, regizorul Fred Zihman a început turnarea filmului „Bătrînul şi marea“, pe un scenariu de Ernst Hemingway care şi-a adaptat propria nuvelă pentru ecran. Rolul principal va fi interpretat de Spencer Tracy.

Gelu Barbu (Ghirei) şi Valentina Massini (Zarema)

Născut in anul 1884 la Petersburg, Boris Vladimirovici Asafiev a studiat la conservatorul oraşului său natal, urmînd în acelaşi timp şi cursurile facultăţii de Litere, secţia istorie. Cu acest prilej el a făcut cunoştinţă cu compozitorul Rimski-Korsakov şi cu celebrul critic de artă V. V. Stasov, prietenul şi teoreticianul puternicului „grup al celor cinci". Prin acesta din urmă, el a reuşit să intre în legătură cu scriitorul Maxim Gorki, cu pictorul Repin, cu compozitorii Glazunov şi Liadov, precum şi cu alţi reprezentanţi ai lumii artistice. Contactul său cu aceste personalităţi de seamă şi — în deosebi — prietenia cu Rimski-Korsakov şi cu Stasov, au avut o înrîurire covîrşitoare asupra dezvoltării sale ulterioare, prin lărgirea sferei preocupărilor pe plan artistic şi concepţiilor sale estetice. El îşi îmbogăţeşte necontenit cunoştinţele, cercetînd cu atenţia şi meticulozitatea unui savant toate aspectele evoluţiei artei muzicale şi adîncind cu deosebire studiul cunoaşterii muzicii marilor clasici ruşi, pe a căror tradiţie strălucită şi-a întemeiat întreaga activitate de luptă pentru progresul creaţiei muzicale sovietice.

Creaţia sa cuprinde 25 de balete, cîteva opere, muzică simfonică şi piese instrumentale şi vocale. Printre cele mai cunoscute se numără baletele „Flăcările Parisului", „Prizonierul din Caucaz" şi „Fîntîna din Baccisarai". operele „Călăreţul de Aramă" şi „Minin şi Pojarski", suita „Suvorov" pentru orchestră de suflători şi simfoniile a III-a, „Patria" şi a IV-a „Anotimpurile".

Cu toată boala gravă de care a suferit, Asafiev a continuat să lucreze pînă în ultimele zile ale vieţii sale; el a murit în anul 1948.

FINTINA DIN BACCISARAI

In palatul hanului Ghirei şipoteşte o fîntînă de piatră.. Şi, precum apele ei, care se revarsă necontenit, durerea din sufletul hanului nu-şi găseşte capăt. De unde această durere, pe care strălucirea nici unei serbări n-o poate potoli?

şi Balet al R.P.R.

Cum s-a născut trista fîntînă din Baccisarai?

Povestea începe cu mult timp în urmă, la curtea unui vestit prinţ polonez. Fiica lui, frumoasa Maria, se logodeşte într-o seară de vară cu viteazul Vaţlav. Dar, pe neaşteptate apar soldaţii hanului Ghirei, conduşi de Murali. In lupta disperată, cad pe rînd apărătorii Mariei, printre care se află însuşi tatăl şi logodnicul prinţesei.

Maria este sortită să-şi petreacă restul zilelor în haremul lui Ghirei. Dar nu ca o cadînă oarecare; puternicul han al Crimeii simte pentru noua lui prizonieră un simţămînt mai adînc, care nu întîrzie să deştepte gelozia favoritei sale, Zarema.

La început, un plan de evadare deşteaptă nădejdea amîndorura; aceasta i-ar aduce Mariei libertatea, iar pentru Zarema ar însemna scăparea de o rivală periculoasă. Dar gelozia fostei favorite a hanului este mai puternică decît raţiunea. In ultima clipă, zărind un vestmînt al lui Ghirei în camera Mariei, orbită de furie, Zarema găseşte cea mai tragică dintre soluţii...

...Şi pe locul unde frumoasa Maria, de două ori victimă a cruzimii, a lăcrimat pentru ultima oară, şipotesc acum apele „Fîntînii din Baccisarai" care a inspirat poemul lui Puşkin şi muzica lui Boris Asafiev.

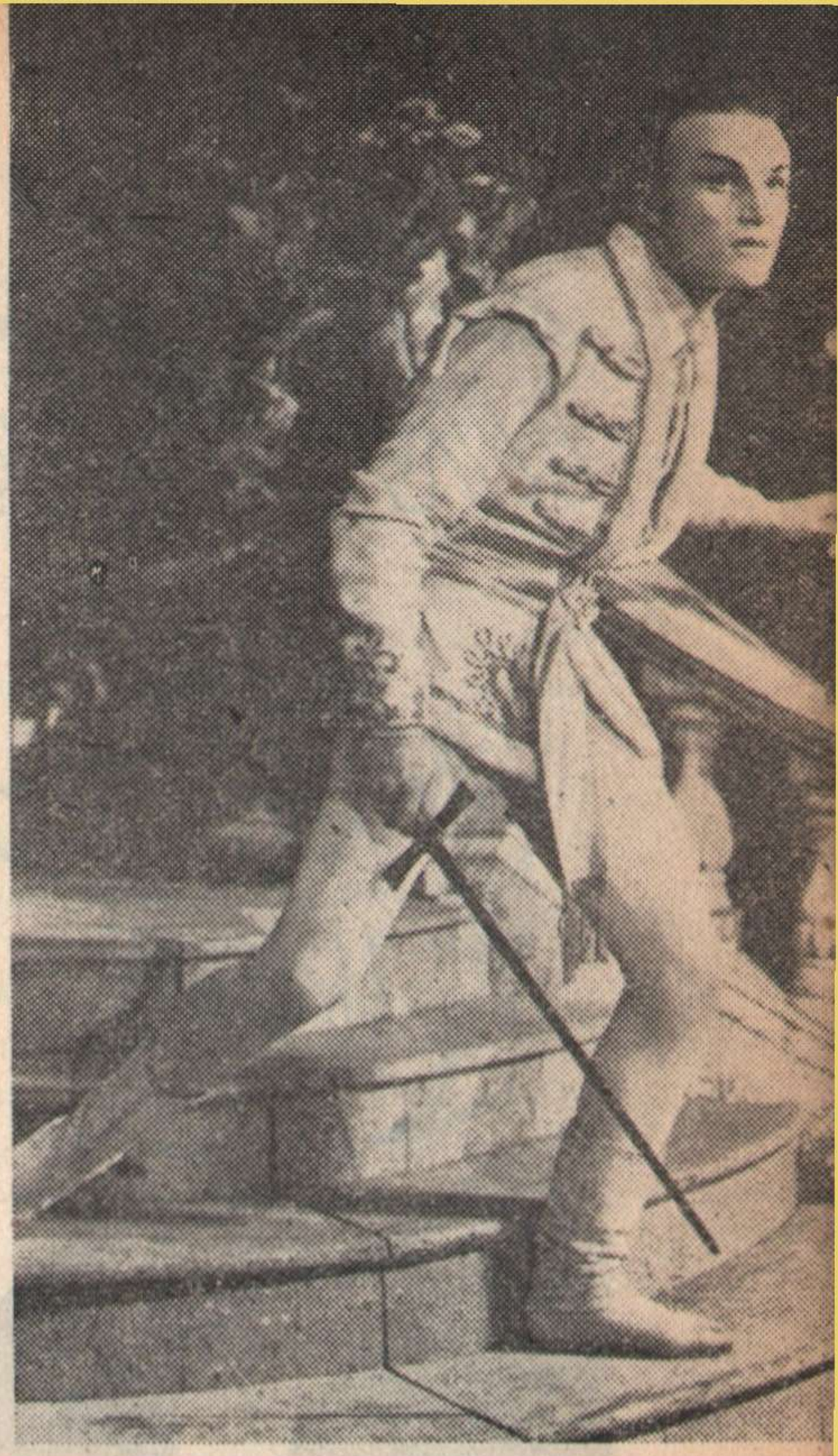

George Cotovelea (Vaţlav) ↗

N. Bazaca (Ghirei) şi Puşa Niculescu (Maria) →

Vă prezentăm UN TEATRU NOU

C. Tănase văzut de Gion.

Sperăm că nu desmințim afirmația făcută în titlu; de fapt numele teatrului este destul de vechi și foarte celebru; „Constantin Tănase". Iar cît privește colectivul care l-a adoptat, el nu e altul decît binecunoscutul nostru „Ansamblu de Estradă".

Intr-adevăr, „Ansamblul de Estradă" se va numi de acum înainte „Teatrul satiric muzical Constantin Tănase". Și atunci, dece v-am promis să vă prezentăm un teatru nou? Pentru că, odată cu noul său titlu, colectivul artistic din Calea Victoriei își va înoi sala de spectacole, o bună parte a repertoriului și însăși concepția spectacolelor sale.

Dar să le luăm pe rînd. Vechiul și reputatul local al Ansamblului de Estradă, Sala „Savoy" se pregătește să-și reprimească oaspeții; firește, mai frumos și mai bine amenajat decît înainte. Să dăm amănunte? Ar fi păcat, căci foarte curînd, fiecare din dumneavoastră va avea prilejul să aplaude spectacolul, instalat confortabil într-unul din fotoliile sălii.

Cît privește repertoriul, în curînd veți fi martorii unui eveniment deosebit: „Un băiat iubește o fată". Firește, evenimentul în sine n-ar avea nimic ciudat, dacă el n-ar constitui subiectul unei comedii care este gata de premieră, scrisă de Fred Firea, Nicuță Tănase, Ion Atanasiu Atlas și Silviu Georgescu, cu muzica de A. Giroveanu. Inchipuiți-vă un tînăr inginer agronom care descoperă întîmplător, într-o foaie a unui jurnal intim, că este iubit în taină de o fată despre a cărui identitate nu știe decît numele de botez (și acesta, culmea, e... Ma-

ria) și că aceasta a locuit pe strada Vasile Lascăr... Dar care din cele 12 Marii descoperite, este cea care l-a ales, în inima ei, pe tînărul inginer? Firește secretul va fi aflat pînă la urmă, dar nu fără unele peripeții pe care trebuie să le aflați neapărat, la spectacol. Dacă nu... misterul va rămîne nedezlegat.

Va mai fi vorba la Savoy și despre o echipă de fotbal, din care face parte un anume „Bujor al 12-lea". Dar acesta este subiectul unui alt spectacol, pregătit de George Mihalache și Nae Roman, pe muzica lui George Klein, și care va fi prezentat de asemenea în curînd.

Și însfîrșit, a treia schimbare se referă la concepția spectacolelor de la noul teatru „Constantin Tănase". Despre asta e cam mult de spus; ar fi să vorbim despre concertele permanente de muzică ușoară pe care le va oferi orchestra teatrului, condusă rînd pe rînd de Sergiu Malagamba, Teodor Cosma, H. Mălineanu, Gelu Solomonescu, folosind cei mai buni soliști romîni și de peste hotare; ar fi să mai vorbim despre întărirea teatrului cu elemente actoricești, despre reluarea seriei de spectacole „de ora 5", despre reactualizarea genului de revistă, promovat cîndva cu atîta strălucire de marele artist al cărui nume a devenit simbolul noului teatru satirico-muzical.

Dar despre toate acestea, rînd pe rînd, va vorbi... viitorul apropiat.

Pînă atunci, un amănunt nu lipsit de interes pentru amatorii de... sport. Printre interpreții spectacolului „Bujor al 12-lea" se află un debutant în ale scenei, despre care nu s-ar putea spune, însă, că e debutant în fotbal. Este vorba de vestitul fotbalist Ozon, care speră că în spectacolul de la Teatrul C. Tănase nu se va produce nici un... gol!

C. Tănase în „Politicianul", cîntînd cupletul „Sînt deputat de la Pitești cu bloc la București".

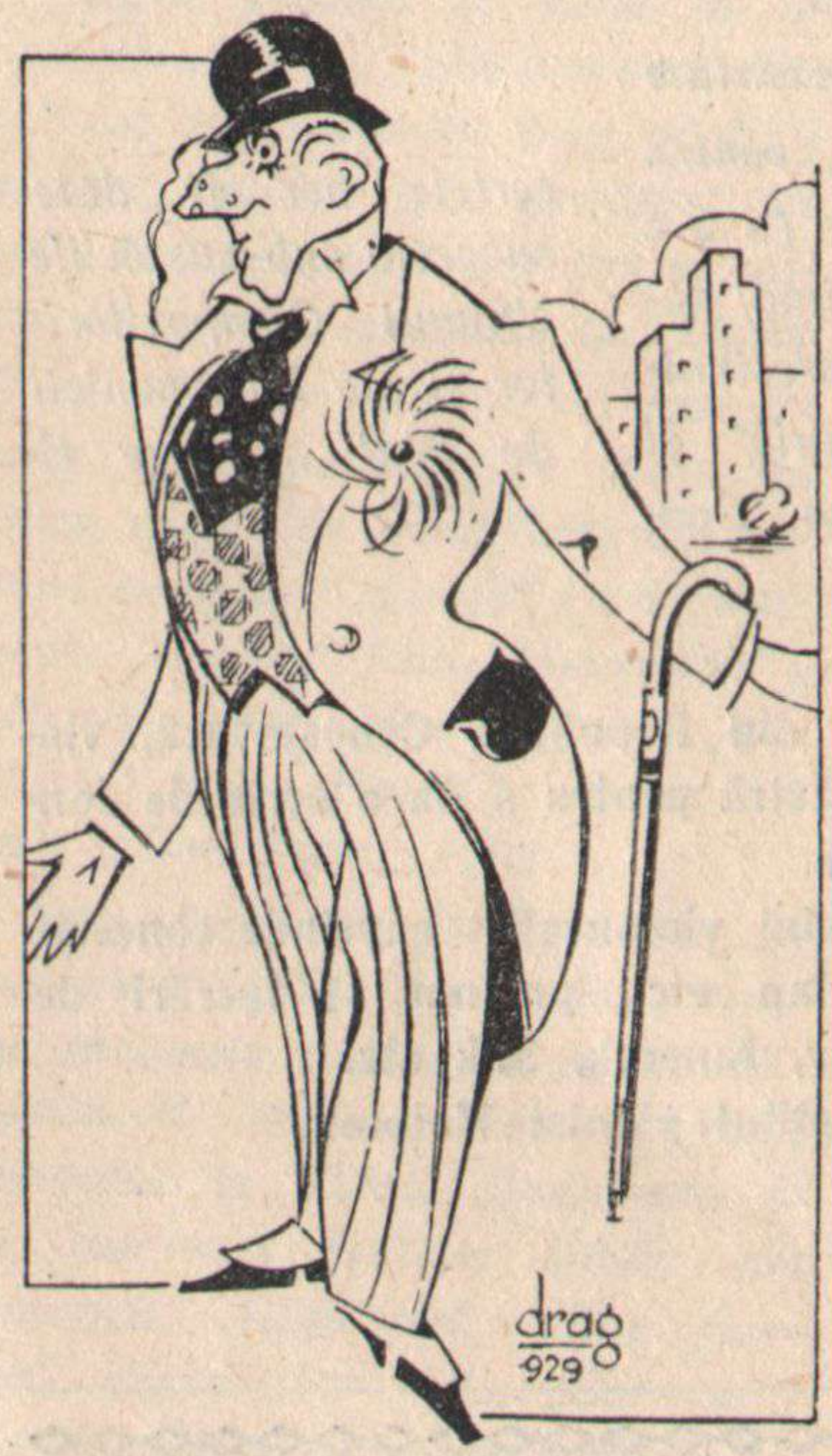

Viața muzicală a CAPITALEI

Concerte de cameră închinate lui George Enescu

Formațiunea de muzică de cameră alcătuită din artiștii emeriți Ștefan Gheorghiu (vioară), Valentin Gheorghiu (pian), Radu Aldulescu (violoncel) și din violonistul G Popovici, va da la 19 și 28 noiembrie două concerte dedicate muzicii lui George Enescu.

Ștefan Gheorghiu

Vor fi prezentate două sonate pentru vioară și pian (a 2-a și a 3-a), prima audiție a „Impresiunilor din copilărie" și cvartetul cu pian. Concertele vor fi date succesiv sub auspiciile Uniunii Compozitorilor și ale Filarmonicii de Stat „George Enescu".

Valentin Gheorghiu

★

Unul din cei mai cunoscuți soliști din Republica Cehoslovacă, violoncelistul Milos Sadlo va sosi în țara noastră pentru a da o serie de concerte în a doua jumătate a lunii noiembrie.

Repertoriul deosebit de vast al acestui violoncelist cuprinde concerte de Dvorjak, Haydn, Prokofiev, Haciaturian etc., precum și lucrări de Brahms, Beethoven, Debussy, Rachmaninov, Ianecek, Suk etc.

Milos Sodlo este acompaniat de vestitul pianist Holocek.

După turneul strălucit al Orchestrei Simfonice de Stat a Uniunii Sovietice, luna noiembrie cunoaşte un nou eveniment muzical de seamă: vizita vestitului cvartet de coarde sovietic Komitas. Formaţie cu o mare experienţă în domeniul muzicii de cameră, cvartetul Komitas continuă tradiţia şcolii de interpretare rusă şi sovietică, impresionînd ascultătorii prin căldura, puritatea şi armonia redării muzicale.

Cele două concerte date la Bucureşti vor oferi ascultătorilor, lucrări din literatura de cameră clasică rusă şi occidentală; creaţia sovietică va fi reprezentată — între altele — printr-un cvartet al lui Dmitri Sostacovici.

George Folescu *a murit la 17 noiembrie 1939. El a fost unul dintre cei mai valoroşi başi ai ţării noastre, numele său depăşind cu mult hotarele ţării. In timpul celor 19 ani de activitate la „Opera Română" pe care o numea cu* drag „casa noastră", a creat un *mare număr de roluri care vor rămîne neuitate: „Luigo" (din „Carmen), „Regele" (din „Lohengrin"), „Marele preot" (din „Aida"), „Mephisto" (din „Faust"), „Laporelli" (din „Don Juan") etc.*

Jean Athanasiu *a murit la 20 noiembrie 1938. In acelaşi timp cu succesele dobîndite pe scenele romîneşti, numele său s-a făcut cunoscut la Viena, Budapesta şi pe cuprinsul Statelor Unite ale Americii. „Rigoletto", „Don Carlos", „Escamillo" (din „Carmen") au devenit — în interpretarea lui Jean Athanasiu — creaţii de mare valoare, care vor rămîne înscrise în istoria teatrului muzical romînesc.*

Traian Grozăvescu *s-a născut la 21 noiembrie 1905 la Lugoj. A fost unul dintre cei mai de seamă tenori ai vremii sale, făcînd cinste operei romîneşti. Alături de George Folescu el a contribuit prin arta sa, la renumele internaţional al şcolii vocale din ţara noastră. Creaţiile sale din „Flautul Fermecat" (Tanino) şi „Rigoletto" (Ducele) imprimate pe discuri fac şi astăzi o adîncă impresie asupra ascultătorilor.*

CALENDAR MUZICAL

U.R.S.S.

— Cîntăreaţa Zara Doluhanova, violonistul Igor Bezrodnîi şi pianiştii Evghenie Malinin, A. Erobin şi A. Makarov din U.R.S.S., au făcut — în lunile august şi septembrie — un mare turneu de concerte în ţările Americii Latine: Uruguay, Chili, Mexico, Argentina etc.

— Violonistul Igor Oistrach a înregistrat de curînd, pe discuri „Columbia", Concertul pentru vioară în Re major de Aram Haciaturian. Presa relevă atît virtuozitatea superioară cît şi muzicalitatea remarcabilă a tînărului muzician.

R. D. GERMANĂ

— Revista „Musik und Gesellschaft", care apare la Berlin, publică sub semnătura compozitorului Kurt Schwaen, un articol amplu despre Orchestra de muzică populară „Barbu Lăutaru", încadrat de numeroase fotografii. Autorul exprimă sentimentele de entuziasm ale publicului german care a asistat la spectacolele orchestrei romîneşti şi arată că prezenţa ei în Republica Democrată Germană a fost extrem de instructivă pentru folcloriştii germani.

FRANŢA

— Viitorul concurs „Margueritte Long—Jacques Thibaud" se va ţine la Paris între 17 iunie — 1 iulie 1957. Concursul este deschis tinerilor pianişti şi violonişti născuţi după 1 ianuarie 1925.

— De curînd s-a transmis la posturile de radio-televiziune pariziene o lucrare nouă a cunoscutei compozitoare Germaine Tailleferre.

Este vorba de un concert pentru bariton, pian şi orchestră pe un text de poetul Jean Tardieu.

ELVEŢIA

— Festivalul muzical de la Lucerna s-a situat anul acesta — anul Mozart — sub egida marelui maestru de la Salzburg. Concertul de deschidere a Festivalului, dirijat de Herbert von Karajan s-a bucurat de concursul violonistului Wolfgang Schneiderhahn, care a interpretat Concertul pentru vioară în La major, şi a cîntăreţei Irmgard Seefried cu o arie de concert de Mozart.

Programul a mai cuprins simfonia „Praga" şi Simfonia în Mi bemol major.

R. F. GERMANĂ

— Pe scena Teatrului Comunal din Colonia a fost reprezentată de curînd opera comică „Tîrgul din Sorocinsk" de Mussorgski.

AUSTRIA

— De curînd a fost reprezentată în premieră, la Opera de Stat din Viena, „Furtuna" (după Shakspeare), opera compozitorului elveţian Frank Martin. Compozitorul se situiază astăzi, prin creaţia sa, împreună cu Arthur Honegger, Willy Burckhard şi Ottmar Choeck, printre cele mai marcante personalităţi muzicale ale Elveţiei.

Conducerea muzicală a operei „Furtuna" a fost asigurată de dirijorul Ernest Ansermet.

JOCURI

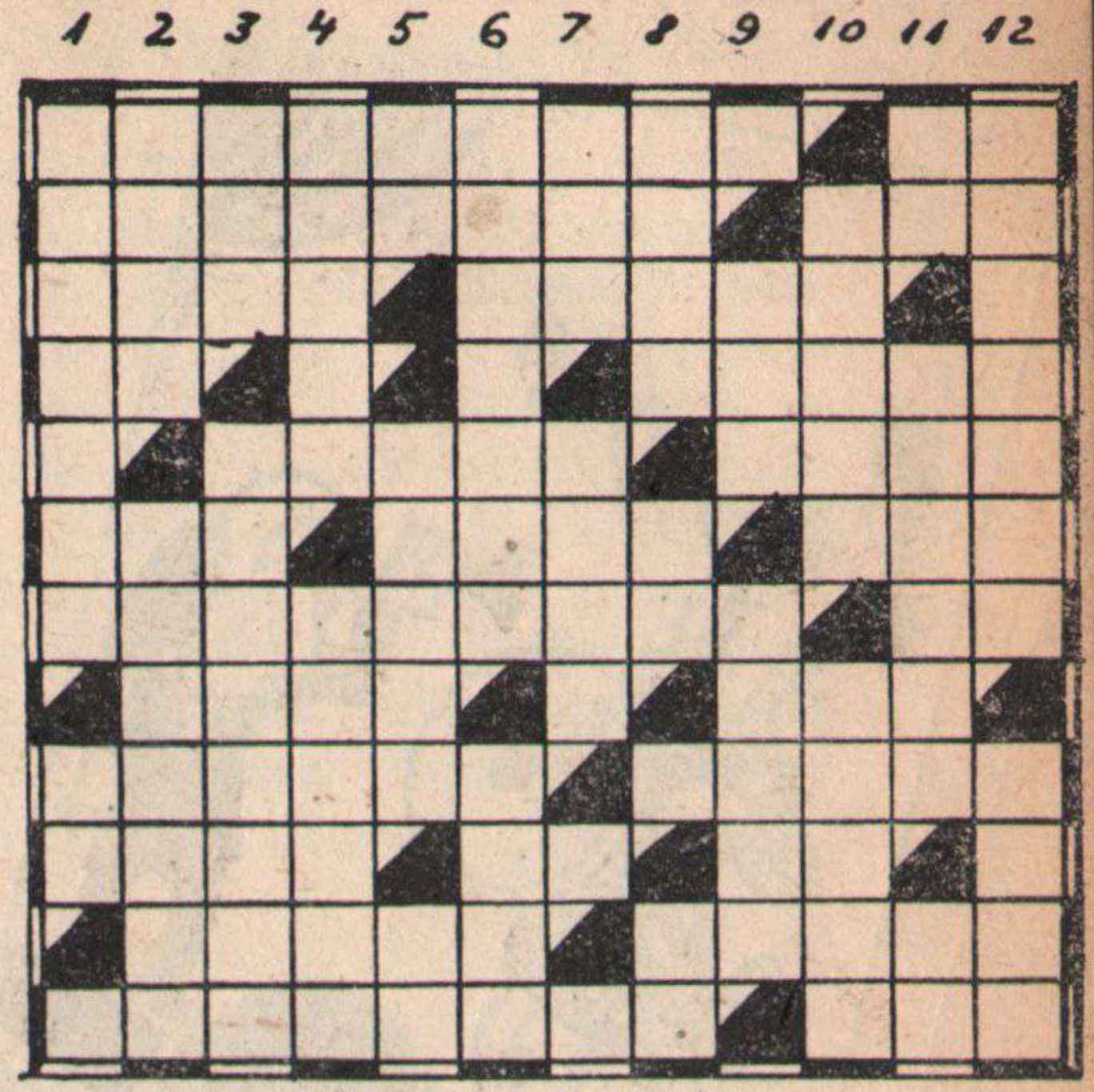

ORIZONTAL: 1. Cunoscută piesă simfonică de Corelli-Vocea diapazonului. 2. Compoziţie muzicală epico-dramatică-Ludwig ... Beethoven. 3. Dama de... — pieptănătură haiducească. 4. Notă muzicală — Formează alto-ul- — 5. Mişcare lentă în muzică — Golf între Asia şi Africa. 6. Instrument popular — Operă de Verdi — Iată (mold). 7. Operă de Bizet — Pe tine. 8. Peşti uscaţi — In Lehar. 9. Operă de Puccini (parţial) — A da la rîndea. 10. Provoca — Doctor — Termen de comparaţie. Verbul frizerului — Erou Shakesperean, 12. Film muzical maghiar — ...şi argint', vals de Strauss.

VERTICAL: 1. Voce feminină — Pronunţie engleză pentru cea de a şaptea literă a alfabetului. 2. Parte foarte importantă în operă — Actori, muzicieni etc. 3. Crustaceu — Operetă de J. Strauss. 4. Incepe! — Operă de Verdi 5. Bou... fără coadă! — „Stepan...', vechi cîntec popular rusesc. — Notă muzicală. 6. Acord... perlat — La fel. 7. Pe malul lui, Aida îl aşteaptă pe Radames — Incăperi. 8. Arie pentru doi cîntăreţi — 365 de zile. — Literă arabă. 9. Nume feminin — Basm de Puşkin, transpus pe ecran. 10 — A compus muzica pentru opera „Puterea destinului' — Metalul instrumentelor de suflat. 11. Notă muzicală — Clădire al cărui punct important este scena — Pronume. 12. Tempo în muzică — Kneazul lui Borodin.

DIVERTISMENT SILABIC

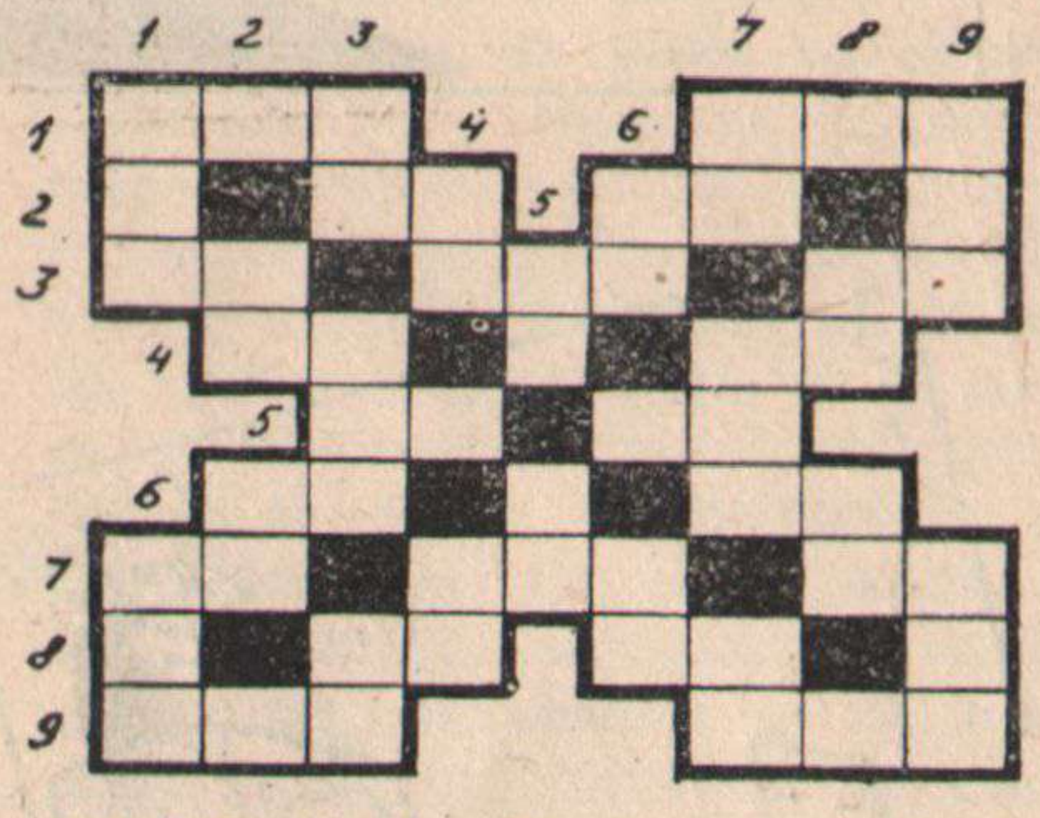

ORIZONTAL. 1. Ciocnire — ...Ţapului. 2.... ski, erou din „Eugen Oneghin" — Tocmai — Prăjitură. 3. Notă muzicală. 3. Insă şi afirmaţie — Ornament epidermic — Rulmenţi cu... 4. Porţie — Notă muzicală — Supărare. 5. Filosof din Alexandria — Operă de Leo Delibes. 6. Rocă — Soare — Garbis Zobian. 7. Corneliu..., (pictor contemporan romîn) — „.... Veselă", operetă. Roman de Maxim Gorki, transpus pe scenă de Bertholdt Brecht. 8. Pronume personal în acuzativ. — Literă greacă. — ... solară. — Negaţie. 9. Roman de E. Camilar. — A-ţi strica vocea.

VERTICAL: 1. Pisica nu pricepe nimic din el — Mamifere uriaşe. 2. Creangă — Oferită — De obicei, strică treaba. — Jumătate de gură. 3. Formă arhitectonică — Nesfîrşit — Primul decor al piesei „Steaua fără nume". 4. Eroină principală a unei nuvele de Gogol. — O parte din Capitala Marii Britanii — Duşmanul contrabandiştilor — 5. S... oraş în U.R.S.S. — ... Popescu, cronicar muntean. 6. Sortare — Loc fără sfîrşit în engleză. — Anotimp. 7. Măsură de suprafaţă — Zăpadă — Cum ar spune ardeleanul zarurilor! 8. Tine! — Rîu cu chei. — A reglementa — Glasul turturicii. 9. Uriaşi. — Indispensabile, iarna.

Umor

Desene de
MATY

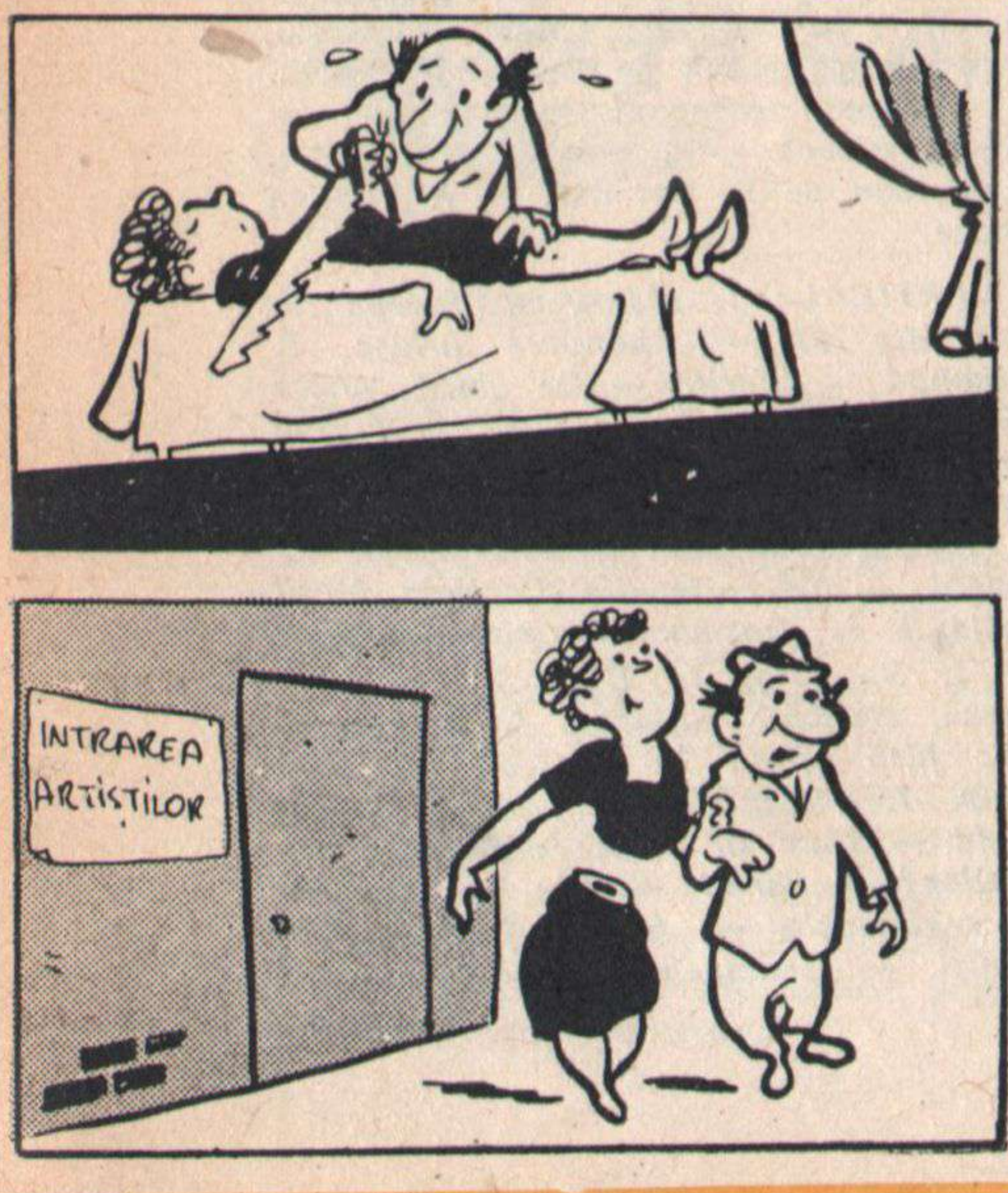

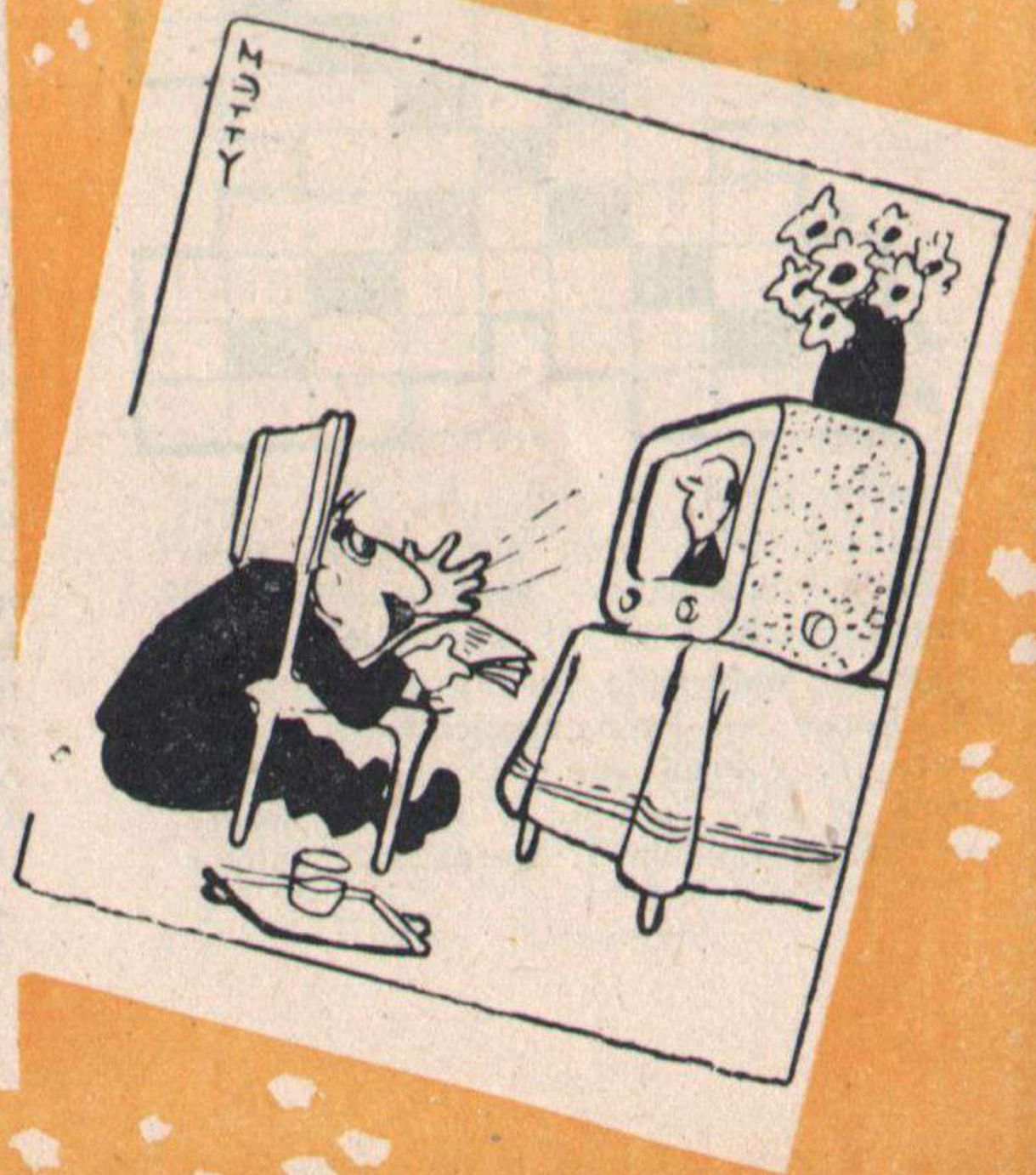

TEATRE

Teatrul de Operă și Balet al R.P.R., *Bd. 6 Martie nr. 70—72, telefon 3.83.95, int. 8;* Teatrul Național I. L. Caragiale — *Sala Comedia, Pasajul Comedia, telefon 4.71.71;* Teatrul Național I. L. Caragiale — *Sala Studio, Piața Amzei, telefon 5.15.53;* Teatrul Municipal, *Schitu Măgureanu nr. 1, telefon 4.60.60;* Teatrul Municipal, *Sala „Sf. Sava", Str. Al. Popov 23;* Teatrul Tineretului, *Str. N. Bălcescu nr. 2, telefon 6.04.77;* Teatrul Armatei, *Bd. Magheru nr. 20, telefon 2.90.05;* Teatrul Armatei, *Cal. 13 Septembrie nr. 6, telefon 4.19.05;* Teatrul Muncitoresc C.F.R., *Șos. Giulești nr. 8, telefon 6.04.82;* Studioul Actorului de Film „C. Nottara", *Sala Libertatea, Str. Dobrogeanu Gherea nr. 2, telefon 5.07.44;* Teatrul de Stat de Operetă, *Splaiul Independenței nr. 1, telefon 3.98.48;* Ansamblul de Estradă, *Sala Calea Victoriei nr. 174, telefon 4.56.61;* Filarmonica de Stat „George Enescu", *Ateneul R.P.R., telefon 6.00.60;* Studioul Filarmonicei, *Ateneul R.P.R.;* Sala Dalles, *Bd. N. Bălcescu nr. 18;* Teatrul Țăndărică, *Academiei nr. 18—20; Sala Orfeu, telefon 3.25.19; Pasajul Comedia.*

CINEMATOGRAFE

PATRIA, Bd. Magheru 12—14, telefon 2.22.25; MAGHERU, Bd. Magheru 29, telefon 3.92.72; REPUBLICA, Bd. Magheru 2, telefon 1.03.72; FILIMON SIRBU, Str. Al. Sahia 76, telefon 2.74.50; V. ALECSANDRI, str. E. Grigorescu 24, telefon 1.81.12; BUCUREȘTI, Bd. 6 Martie nr. 4, telefon 5.61.54; I. C. Frimu, Bd. 6 Martie nr. 16, telefon 6.29.17; INFRĂȚIREA INTRE POPOARE, Bd. Bucureștii Noi nr. 86, telefon 7.31.64; MAXIM GORKI, Cal. Victoriei 48, telefon 6.24.48; TIMPURI NOI, Bd. 6 Martie nr. 18, telefon 5.61.10; ELENA PAVEL, Bd. 6 Martie nr. 14, telefon 5.63.84; LUMINA, Bd. 6 Martie nr. 12, telefon 6.23.35; CENTRAL, Bd. 6 Martie nr. 2, telefon 4.12.24; VICTORIA, Bd. 6 Martie nr. 7, telefon 6.28.79; TINERETULUI, 13 Decembrie 5—7, telefon 3.49.44; AL. POPOV, Calea Griviței nr. 137, telefon 6.26.10; 8 MARTIE, Str. Buzești nr. 9—11, telefon 5.62.79; GRIVIȚA, Piața Ilie Pintilie nr. 2, telefon 6.25.39; VASILE ROAITA, Bd. 1 Mai nr. 57, telefon 7.05.47; CULTURAL, Calea Griviței nr. 196, telefon 7.08.58; UNIREA, Bd. 1 Mai nr. 148, telefon 7.10.21; C. DAVID, Crîngași nr. 42, telefon 4.22.28; AL. SAHIA, Calea Văcărești nr. 21, telefon 9.49.46; FLACĂRA, Dudești nr. 22; T. VLADIMIRESCU, Calea Dudești nr. 97, telefon 9.39.82; ARTA, Cal. Călărași nr. 153, telefon 9.31.86; MUNCA, Șos. Mihai Bravu nr. 221, telefon 9.50.97; CARPAȚI, Cal. Dudești nr. 169; MIORIȚA, Cal. Moșilor nr. 221, telefon 1 07.49; 23 AUGUST, Bd. Dimitrov nr. 118, telefon 2.32.77; DONCA SIMO, Str. Avrig nr. 1, telefon 107.60; GH. COȘBUC, Cal. Rahovei nr. 118, telefon 4.89.88; ILIE PINTILIE, Șos. Colentina nr. 84, telefon 2.88.50; POPULAR, Str. Mătăsari nr. 31, telefon 9.37.43; M. EMINESCU, Str. M. Eminescu nr. 127, telefon 1.48.36; 1 MAI, Ștefan cel Mare nr. 34, telefon 1.30.36; VOLGA, Ilie Pintilie nr. 61, telefon 1.91.26; 8 MAI, Str. Lizeanu nr. 21, telefon 2.06.88; LIBERTĂȚII, Str. 11 Iunie nr. 75, telefon 5.07.37; N. BĂLCESCU, Cal. Rahovei nr. 151, telefon 4.57.90; OLGA BANCIC, Cal. 13 Septembrie nr. 196, telefon 6.15.14; AUREL VLAICU, Șos. Cotroceni nr. 9, telefon 6.13.04.

Poșta redacției

Ileana Slăveanu-București, Str. Prof. Bogdan

Ne bucură interesul acordat publicației noastre. În ceea ce privește sugestiile pe care le faceți, o bună parte din ele figurează în planurile noastre de perspectivă. Așteptăm cu interes să ne mai scrieți.

★

M. F. F. Constanța

Vă mulțumim atît pentru aprecierile făcute în privința conținutului publicației noastre, cît și pentru bunele dvs. urări. Cît despre binevoitoarea ofertă pe care ne-o faceți, trebuie să vă informăm că deoarece publicația noastră se ocupă numai de viața artistică a Capitalei, informațiile asupra mișcării teatrale din Constanța nu ne pot fi utile. Vă sfătuim să faceți aceiași propunere revistei „Teatrul".

★

Fl. Dobrin-Brăila, Haralambie Elena-Cîmpina

Deoarece publicația noastră are un strict caracter de acutalitate, nu vă putem satisface dorința. Adresați rugămintea dvs. de a publica scene din filmele amintite, revistei „Film".

★

Pricop Const., Str. Izbînda-București

Observațiile dvs. în legătură cu condițiile grafice ale publicației noastre, ni se par cu atît mai judicioase cu cît ele reprezintă și deziderateIe noastre. Vă încredințăm că — în ceea ce ne privește — depunem eforturi pentru rezolvarea problemelor respective.

★

Fusea Constanța Galați

Vă vom scrie în curînd pentru a vă da informațiile cerute.

★

Emeric Deutsch, Timișoara

Ne pare rău, dar nu vom putea utiliza careul trimis. Explicații mai ample vă vom trimite direct.

Redacția și Administrația: Str. Elie Radu, 5 — Tel. 3,97.81
EDITURA DE STAT PENTRU IMPRIMATE ȘI PUBLICAȚII

I. P. 2. — c. 3228

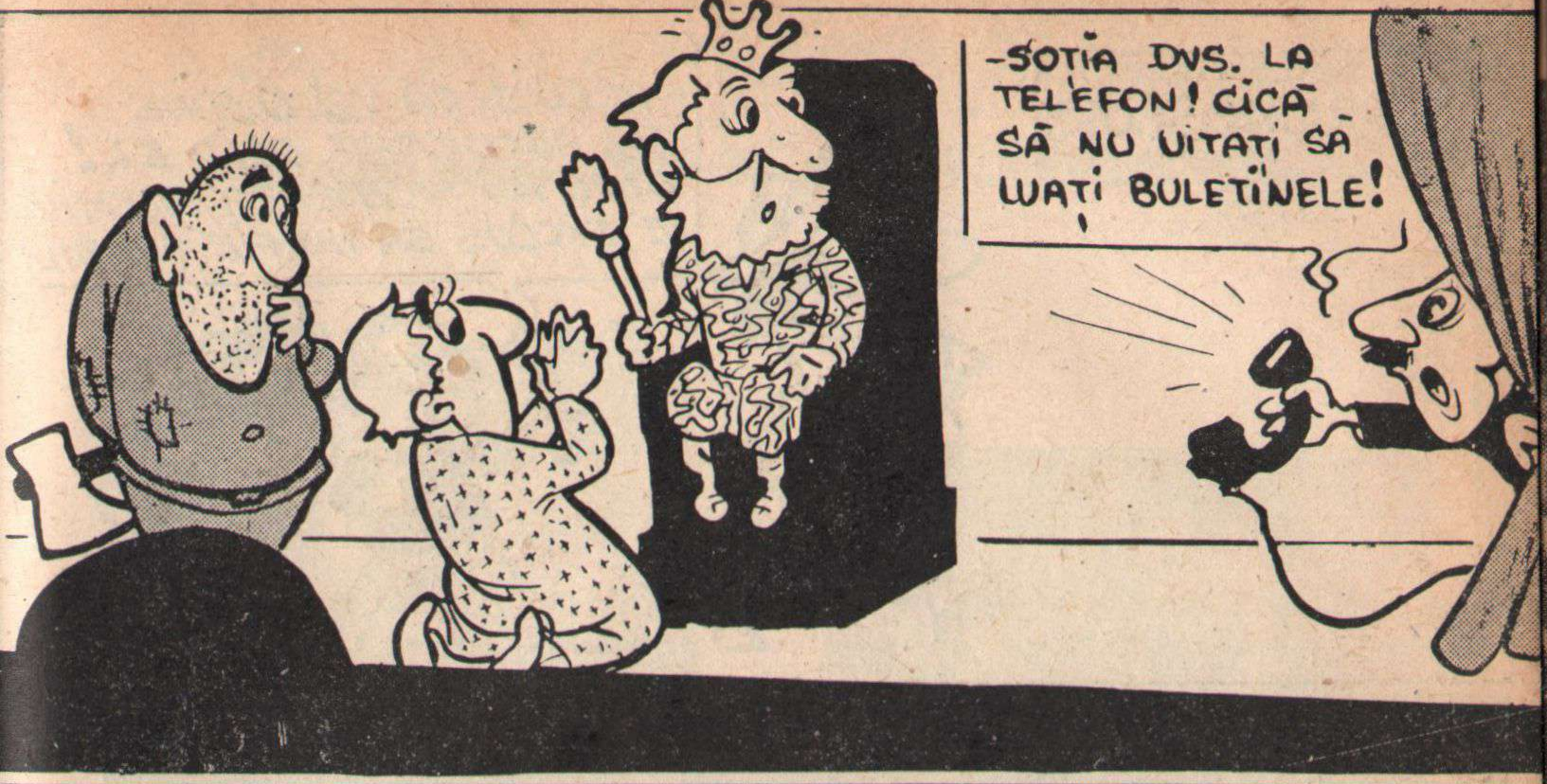

Pronosport

Ciorapii

NYLON

— Cristal (15 den.)
Subțiri și eleganți
— Troter (30 den)
Foarte rezistenți
De vînzare la toate magazinele și raioanele de specialitate.

Pronosport

De vînzare la toate magazinele și raioanele de specialitate.

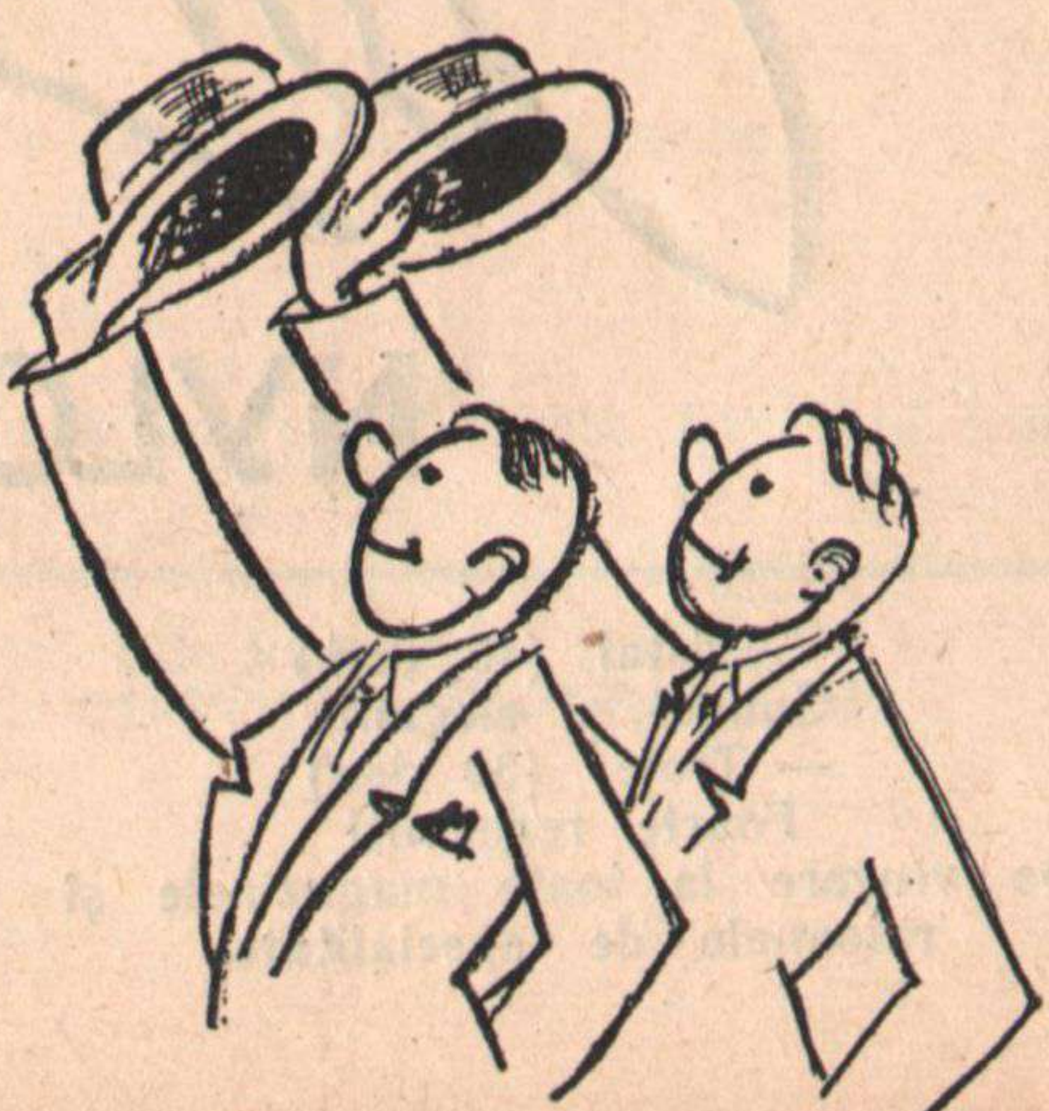

- EXTRA
- NEȘIFONABILE

Studioul "C. Nottara" împlineşte 5 ani de activitate

„Nora" de H. Ibsen

„Patriotica Romînă" de Mircea Ştefănescu

„Nota Zero la purtare" de Virgil Stoenescu şi Octavian Sava

PREȚUL LEI 2